

**การศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้าง
ในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี**
**The Efficiency of Waste Management in Koh Samui Municipality,
Surat Thani Province**

ศรีอนงค์ สมใจหมาย

Srianong Somjaimay

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลนครเกาะสมุย จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการนำเสนอในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย ใช้สถิติทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี สถานภาพสมรส อาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ รายได้ต่อเดือน 10,000 บาท – 20,000 บาท จากผลการศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน จากปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้าง พบว่า ประชากรที่มีเพศ อายุ และสถานภาพแตกต่างกันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน จากผลการศึกษาความสัมพันธ์การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้าง โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์สูงมากทุกด้าน โดยด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านภาวะผู้นำในการบริหารจัดการขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน ($r = 0.867^{**}$)

คำสำคัญ: การบริหารจัดการขยะตกค้าง, ประสิทธิภาพ

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) Study the level of efficiency of waste management in Koh Samui Municipality, Surat Thani Province. 2) Study the relationship between management and the efficiency of waste management in Koh Samui Municipality, Surat Thani Province. Research Methodology. The population of this study consisted of people over the age of 18 who resided in Koh Samui Municipality. The sample size was 400 people. The data collection instrument was a questionnaire. The statistical methods used in data analysis were frequency distribution analysis, percentage, mean, and standard deviation. The results were presented in tabular form and described using descriptive statistics. Independent sample t-test was used to compare the mean difference between two groups. One-way ANOVA and Pearson correlation coefficient were used to analyze the relationship between management and the efficiency of waste management. Research results found that The majority of the respondents were female, aged 31-40 years old, had a bachelor's degree, were married, and worked in the public sector or state enterprise with a monthly income of 10,000-20,000 baht. The efficiency of waste management in Koh Samui Municipality, Surat Thani Province, was found to be at a moderate level. When considered by aspect, all aspects were found to be at a moderate level. The results of the hypothesis test found that different personal factors affected the efficiency of waste management. It was found that populations with different genders, ages, and statuses had different impacts on the efficiency of waste management in Koh Samui Municipality, Surat Thani Province, at the 0.05 significance level, which was in line with the hypothesis. The results of the study found that the analysis of the correlation coefficient between management and the efficiency of waste management had a high correlation in all aspects. The aspect with the highest correlation was the leadership aspect in waste management, which had a correlation with the efficiency of waste management in terms of the quality of work ($r = 0.867^{**}$).

Keyword: Waste management, Efficiency

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยปัจจุบันเทศบาลนครเกาะสมุยมีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 200 ตันต่อวัน ทำให้เกิดปัญหาขยะล้นเกาะ การกำจัดขยะมูลฝอยจำนวนดังกล่าว เทศบาลฯ ได้ส่งเสริมและรณรงค์ให้ชุมชนและผู้ประกอบการคัดแยกขยะมูลฝอยต้นทางเฉลี่ย 30 ตันต่อวัน และดำเนินการโครงการสมุยสะอาดโดยรณรงค์ให้โรงแรมในเกาะสมุยคัดแยกมูลฝอยและนำกลับไปใช้ใหม่เฉลี่ย 10 ตันต่อวัน คงเหลือขยะมูลฝอยที่ต้องนำไปกำจัดในสถานที่กำจัดมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลในพื้นที่จัดการมูลฝอย (Clusters) ประมาณ 160 ตันต่อวัน และอย่างไรก็ดีที่ผ่านมายังมีขยะมูลฝอยตกค้างสะสมอยู่ประมาณ 300,000 ตัน เป็นขยะมูลฝอยตกค้างในช่วงปี 2551 – 2558 ประมาณ 200,000 ตัน และปี 2559 - 2560 ประมาณ 100,000 ตัน (เทศบาลนครเกาะสมุย, 2565) ซึ่งขยะตกค้างดังกล่าว เทศบาลฯ ได้ดำเนินการปรับพื้นที่ ปูและปิดคลุมด้วยแผ่นกันซึมโพลีเอทิลีนที่มีความหนาแน่นสูง ณ โรงเตาเผาขยะมูลฝอยของเทศบาลนครเกาะสมุย เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำเสียที่เกิดจากกองขยะมูลฝอยตกค้าง ไหลลงสู่แหล่งน้ำผิวดินและน้ำบาดาลใต้ดิน ทำให้น้ำและดินบริเวณใกล้เคียงสกปรกเกิดความเสื่อมโทรม ไม่สามารถนำน้ำมาใช้อุปโภคและบริโภคได้เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตทั้งในน้ำและบริเวณใกล้เคียง ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ ทำให้เสียความสมดุลทางธรรมชาติ

จากสถานการณ์ปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสมเป็นจำนวนมาก และเพื่อให้การกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างเป็นไปอย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ “เกาะสมุยเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลอ่าวไทย” เทศบาลนครเกาะสมุยจึงได้มีแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตกค้าง โดยการขนขยะมูลฝอยจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลนครเกาะสมุย และนำไปกำจัดในสถานที่ถูกสุขลักษณะโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลนอกเขตเทศบาลนครเกาะสมุย ซึ่งเป็นแนวทางเดียวกับจังหวัดสุราษฎร์ธานีและกรมควบคุมมลพิษ ได้มีคำแนะนำในการอัดมูลฝอยให้เป็นก้อนหรือแท่ง (Waste Baling) และการห่อมัดมูลฝอย (Wrapping) เป็นวิธีที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพและปลอดภัยที่สุด ซึ่งเมื่อในปี พ.ศ. 2563 เทศบาลนครเกาะสมุยได้ดำเนินการจ้างเหมาเอกชนตามโครงการจัดการขยะตกค้างในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหลักในพื้นที่อำเภอเกาะสมุย ณ โรงเตาเผาขยะเทศบาลนครเกาะสมุย ตำบลมะเร็ต อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนำไปกำจัดในสถานที่ถูกสุขลักษณะนอกเขตเทศบาลนครเกาะสมุย โดยวิธีฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลในพื้นที่จัดการมูลฝอย (Clusters) เทศบาลตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วจำนวน 100,000 ตัน ค่าดำเนินการสำหรับการขนขยะมูลฝอยไปกำจัดราคาตันละ 1,532 บาท และยังคงเหลือขยะมูลฝอยตกค้างที่ยังไม่ได้กำจัดอีกประมาณ 200,000 ตัน เทศบาลนครเกาะสมุยจึงได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อจ่ายเป็นค่าจ้างในการขนขยะมูลฝอยตกค้างจากสถานีขนถ่ายมูลฝอยเทศบาลนครเกาะสมุย เพื่อนำไปกำจัดในสถานที่ถูกสุขลักษณะนอกเขตเทศบาลนครเกาะสมุย และคาดว่าจะสามารถกำจัดขยะมูลฝอยเก่าที่ตกค้างให้หมดไปได้ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 (เทศบาลนครเกาะสมุย, 2566)

ด้วยเหตุนี้ จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงประสิทธิภาพของการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเสนอแนะแนวทางให้แก่เทศบาลนครเกาะสมุย ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบและประเภทของการวิจัย
การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์ จำนวน 400 ชุด ให้แก่ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลนครเกาะสมุย และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 67,428 คน
กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ส่วนที่ 1 คำถามด้านลักษณะประชากรศาสตร์ มีคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการที่สร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์กร ด้านภาวะผู้นำในการบริหารจัดการขยะ และด้านการควบคุมการบริหารจัดการขยะ โดยแสดงความคิดเห็นแบบมาตราการวัดแบบ (Rating Scale) 5 ระดับ ตามมาตรวัดแบบลิเกิร์ต (Likert,s Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน และด้านค่าใช้จ่าย โดยแสดงความคิดเห็นแบบมาตราการวัดแบบ (Rating Scale) 5 ระดับ ตามมาตรวัดแบบลิเกิร์ต (Likert,s Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำหรับงานทางโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูล หลังจากที่ได้รับแบบสอบถามแล้ว ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หลังจากนั้นจึงทำการจัดแต่งข้อมูลของแบบสอบถาม เพื่อให้ข้อมูลอยู่ในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกันพร้อมที่จะเอาไปลงรหัสได้

2. ลงรหัสและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาคอนนัค (Cronbach's Alpha Coefficient)

2.2 ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยอธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.3 ค่าสถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

2.4 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 2 การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง 0.00 - 1.00

ผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.00 อายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.50 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 50.80 อาชีพ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 35.50 รายได้ต่อเดือน 10,000 บาท – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.30

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดการองค์กร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการควบคุมการบริหารจัดการขยะ ด้านภาวะผู้นำในการบริหารจัดการขยะ และน้อยที่สุดคือ ด้านการวางแผน

3. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชากรในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ สถานภาพแตกต่างกันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า โดยภาพรวม การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวก ในระดับความสัมพันธ์สูงมาก เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ในระดับความสัมพันธ์สูง โดยด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำในการบริหารจัดการขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน ด้านการควบคุมการบริหารจัดการขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านเวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน การจัดการองค์กรมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน การวางแผนการบริหารจัดการขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

จากการศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. การบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นไปตามทฤษฎีการจัดการ POCL ที่ (Louis A. Allen, 1958, อ้างถึงใน อรณิชา คชนา, 2562) ได้กำหนดไว้ โดยมีกิจกรรมหลัก 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ ภาวะผู้นำ และการควบคุม ซึ่งเป็นแนวคิดที่ทำให้การทำงานมีระบบมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลมีการบริหารจัดการน้ำเสีย กลิ่นเหม็น ภายในโรงเผาขยะตกค้าง (การวางแผน) อีกทั้งเทศบาลมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านการจัดการขยะตกค้าง (การจัดองค์การ) ทั้งนี้ผู้บริหารเทศบาลมีแผนในการจัดการขยะตกค้างที่ชัดเจน (ภาวะผู้นำในการบริหารจัดการขยะ) ทั้งนี้ เทศบาลสามารถควบคุมผู้รับจ้างให้สามารถทำงานได้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนด (การควบคุม) ความคิดเห็นปัจจัยด้านการบริหารจัดการขยะตกค้าง ในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ (นวมินทร์ นฤนาทดำรงค์, 2561) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จารุวัฒน์ ดิงหงะ, 2560) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต พบว่า การบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับ (ชนันฐพัทธ์ เรณู และวิราสิริ วีสิริสิริ, 2566) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนตำบลหุมสี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านการวางแผน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ (อดุลย์ กองสัมฤทธิ์, 2557) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานด้านการวางแผนมีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับ (สุวิทย์ เรืองอร่าม และคณะ, 2563) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า การจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานีด้านการวางแผน มีการจัดการขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เบญจพรรณ สุวรรณท้าว, 2558) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเลิง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผน อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านการจัดการองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ (อดุลย์ กองสัมฤทธิ์, 2557) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานด้านการจัดรูปงานหรือด้านการจัดองค์การ มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง

1.3 ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านภาวะผู้นำในการบริหารจัดการขยะ อยู่ในระดับปานกลาง (สุวิทย์ เรืองอร่าม และคณะ, 2563) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า การจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านการนำสู่การปฏิบัติมีการจัดการขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านการควบคุมการบริหารจัดการขยะ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ (อดุลย์ กองสัมฤทธิ์, 2557) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานด้านการควบคุม มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง

2. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อัจฉรี ชัยชนะ, เบญจมาศ สุขเจริญ และอังคณา จันทรเกตุ, 2559) ที่ศึกษาเรื่อง ความรู้และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยตามหลัก 5Rs ของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผลการศึกษา พบว่า ระดับความรู้การจัดการขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เบญจพรรณ สุวรรณท้าว, 2558) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเลิง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สามารถสรุปผลแยกรายด้านได้ดังนี้

2.1 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านคุณภาพของงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ไชเพีย เพ็ชรฆาต, 2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมบนความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะของท้องถิ่นด้านคุณภาพของงานมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านปริมาณงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ (วชิระ สรรพศรี, 2561) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานกรณีศึกษา บริษัทโทรคมนาคม แห่งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านปริมาณงาน อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านเวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ (ลลิตา ทองบุราณ และมนัสนันท์ ลิ้มปวิทยากุล, 2565) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือนประชาชนในเขตเทศบาลเมืองวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือนประชาชน ด้านเวลาในการนำขยะไปใส่ในถังของเทศบาล อยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อภิชาติ กองเงิน, 2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลน้ำซุน อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอยด้านปริมาณขยะ อยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านค่าใช้จ่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ (วรกมล เพ็ญพุ่ม, 2559) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานกองโยธา ฝ่ายการผลิต โรงไฟฟ้าเกาะสมุย จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมีความเหมาะสมกับงาน อยู่ในระดับปานกลาง

3. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่แตกต่างกัน และเพศ อายุ อาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปภาวรินทร์ นาจำปา, 2557) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลคลองใหญ่ จังหวัดตราด ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาอาศัยอยู่ในตำบลต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลคลองใหญ่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (กฤษ จรินทร์โท และลัดดาวัลย์ ฤทธิ์สมบูรณ์, 2563) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการองค์กรและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ในการทำงานในธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์: นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศาสตราจารย์ศิลป์ ทองแรง, 2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ผลเปรียบเทียบ

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01

4. การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมมีความสัมพันธ์สูงมากทุกด้าน โดยด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำในการบริหารจัดการขยะตกค้าง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน ด้านการควบคุมการบริหารจัดการขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านเวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน การจัดการองค์กร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน และการวางแผน การบริหารจัดการขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (แพรวพรรณ ตรีชั้น และคณะ, 2563) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมภายในองค์กรกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์สูงสุด

4.1 การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านการวางแผนการบริหารจัดการขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน เวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน ค่าใช้จ่าย และปริมาณงาน โดยมีความสัมพันธ์สูง (แพรวพรรณ ตรีชั้น และคณะ, 2563) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยแวดล้อมภายในองค์กรด้านคุณภาพงานมีความสัมพันธ์กับผลปฏิบัติงานในระดับสูง

4.2 การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านการจัดการองค์กร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน เวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน ปริมาณงาน และค่าใช้จ่าย โดยมีความสัมพันธ์สูง (แพรวพรรณ ตรีชั้น และคณะ, 2563) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยแวดล้อมภายในองค์กรด้านปริมาณงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระดับสูง และยังสอดคล้องกับ (นาริรัตน์ เกื้อนคุ้ม, 2563) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท นัฐพงษ์ เซลส์แอนด์ เซอร์วิส จำกัด พบว่า การบริหารจัดการ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์กร ด้านการนำ และการควบคุม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

4.3 การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านภาวะผู้นำในการบริหารจัดการขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านคุณภาพของงาน

เวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน ค่าใช้จ่าย และปริมาณงาน โดยมีความสัมพันธ์สูง ซึ่งสอดคล้องกับ (กฤษฎ จรินทร์ และลัดดาวัลย์ ฤทธิ์สมบูรณ์, 2563) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการองค์กรและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานในธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์: นิคมอุตสาหกรรมอมตะนครจังหวัดชลบุรี พบว่า การบริหารจัดการองค์กรมีความสัมพันธ์กับปัจจัยแรงจูงใจในการทำงาน มีผลทางบวก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อดุลย์ กองสัมฤทธิ์, 2557) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานกรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พบว่า ระดับการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

4.4 การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีการควบคุมการบริหารจัดการขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างด้านเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานด้านคุณภาพของงาน ปริมาณงาน และค่าใช้จ่าย โดยมีความสัมพันธ์สูง (นารีรัตน์ เกื้อนคุ้ม, 2563) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท นั้ฐพงษ์ เซลส์แอนด์เซอร์วิส จำกัด พบว่า การควบคุม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. เทศบาลนครเกาะสมุย ควรมีการวางแผน กำหนดมาตรการการป้องกันผลกระทบเกี่ยวกับสุขภาพของประชาชนที่อยู่บริเวณเตาเผาขยะ และควรมีโครงการอบรมการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้องให้แก่ประชาชนเป็นประจำ
2. เทศบาลนครเกาะสมุย ควรมีการจัดการองค์กร โดยการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ในด้านการจัดการขยะตกค้าง และควรมีหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุน ให้ความรู้ด้านการจัดการขยะตกค้างเพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด
3. เทศบาลนครเกาะสมุย ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำในการบริหารจัดการขยะ สร้างความเชื่อมั่นในการจัดการขยะตกค้างให้กับประชาชน และแก้ไขปัญหาในการจัดการขยะตกค้างได้ทันที่
4. เทศบาลนครเกาะสมุย ควรมีการควบคุมการบริหารจัดการขยะโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามา ติดตาม ควบคุมจัดการขยะตกค้าง และควรควบคุมการเก็บขนขยะตกค้างไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อม
5. เทศบาลนครเกาะสมุย ควรพัฒนา และแก้ไขปรับปรุงปัญหาด้านประสิทธิภาพในการจัดการขยะตกค้าง ทั้งทางด้านปริมาณงาน ด้านคุณภาพ เวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน และค่าใช้จ่าย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาและต่อยอดแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย อย่างต่อเนื่องโดยให้ความสำคัญกับประชาชนในพื้นที่ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้าง เพื่อนำมาวิเคราะห์แล้วรวบรวมข้อมูลเพื่อช่วยตัดสินใจในการกำหนดแนวทางในการเสริมสร้างประสิทธิผลในการจัดการขยะตกค้างต่อไป
2. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะตกค้างของประชาชน เช่น ความตรงต่อเวลาในการให้บริการ การรับรู้ความสะดวกในการจัดการขยะ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา จรินทร์ และลัดดาวัลย์ ฤทธิ์สมบูรณ์. (2563). การบริหารจัดการองค์กรและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานในธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์: นิคมอุตสาหกรรมอมตะนครจังหวัดชลบุรี. วารสารเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษย์และสังคมศาสตร์, 3(2), 1-15.
- จารุวัฒน์ ดิงหงะ. (2560). แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- ชนันจุพัทธ์ เรณู และวิราสิริ วีสิริสวัสดิ์. (2566). การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนตำบลหมูสี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิชาการสาธารณสุขชุมชน, 9(3), 125-134.
- ไชเพีย เพ็ชรมาต. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมบนความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เทศบาลนครเกาะสมุย. (2565). แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลนครเกาะสมุย (พ.ศ. 2561-2565). สุราษฎร์ธานี: เทศบาลนครเกาะสมุย.
- _____. (2566). แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลนครเกาะสมุย (พ.ศ. 2566-2570). สุราษฎร์ธานี: เทศบาลนครเกาะสมุย.
- นวมินทร์ นฤนาทดำรง. (2561). แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นารีรัตน์ เกื้อนคุ้ม. (2563). การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท นั้พวงษ์ เซลส์แอนด์เซอร์วิส จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เบญจพรรณ สุวรรณท้าว. (2558). ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเลิง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารมหาวิทยาลัยร้อยเอ็ด, 16(2), 198-209.

- ปภาวรินทร์ นาจำปา. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แพรวพรรณ ตีร์ชั้น และคณะ. (2563). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม. วารสารวิชาการสังคมศาสตร์เครือข่ายวิจัยประชาชน, 3(2), 1-13.
- ลลิตา ทองบุราณ และมนัสนันท์ ลิ้มปวิทยากุล. (2565). พฤติกรรมการคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือนประชาชนในเขตเทศบาลเมืองวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 2(1), 7-21.
- วชิระ สรรพศรี. (2561). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานกรณีศึกษา บริษัทโทรคมนาคมแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ศาสตร์ศิลป์ ทองแรง. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุวิทย์ เรืองอร่าม และคณะ. (2563). การจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 5(3), 455-472.
- อดุลย์ กองสัมฤทธิ์. (2557). การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อภิชาติ กองเงิน. (2564). การพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลน้ำซุ่น อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารวิจัยการพยาบาลและการสาธารณสุข, 1(1), 55-64.
- อรณิชา คชนา. (2562). การบริหารจัดการงานสวนป่าในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจฉรี ชัยชนะ, เบญจมาศ สุขเจริญ, และอังคณา จันท์เกตุ (2559) ความรู้และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยตามหลัก 5Rs ของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. การประชุมสัมมนาวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือ ครั้งที่ 16 และการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 3 (หน้า 684-695).
- Allen, Louis A. (1958). *Organization and Management*. New York: McGraw-Hill.